

Oponentský posudek
rigorosní práce
Mgr. Petra Pošpíšila
na téma
„Vnitrostátní rozhodčí smlouva“

Kandidát předložil práci na uvedené téma v rozsahu celkem 109 stran (včetně seznamu použitých zdrojů a literatury i úvodu a závěru) a příloh – přehledu aktuálních rozhodčích doložek. Z hlediska formálního tímto vyhověl požadavkům kladeným na práce tohoto druhu.

Z hlediska systematického je práce – vedle obsáhlejšího úvodu, v němž se autor zabývá skutečně neobjasnější problematikou rozhodčího řízení, členěna do 7 kapitol (dále vnitřně podrobně dělených). Na úvod (v 1. kapitole) vymezuje pojem vnitrostátní rozhodčí smlouvy, dále srovnává obě její formy, zabývá se formou rozhodčí smlouvy, její přípustností (arbitrabilitou); samotný základ práce je pak obsažen v nejhutnější kapitole 6. věnované obsahu rozhodčí smlouvy. Závěr práce (kapitoly 7. a 8.) pak autor věnuje zániku rozhodčí smlouvy a případnému rušení rozhodčího nálezu z důvodu neplatné rozhodčí smlouvy. Toto systematické členění je výsledkem svobodné volby autora, nicméně mám v určitých ohledech pochybnosti, zda si některé aspekty „své“ kapitoly zaslouží, zda nebylo vhodnější členit i kapitolu 6., a obecně, jaká východiska autora k tomuto členění vedla. I sama kapitola 6. je zřejmě výrazem snahy autora o vyčerpání tématu kapitoly, byť její vnitřní členění je trochu nepřehledné a je otázkou, zda má být pokládáno za úplné. Výtky k systematické práci, ač nejsou v rámci obhajoby zcela odstranitelné, však nepokládám za zásadní, aby bránily věcnému posouzení práce jako takové.

Z hlediska věcného je třeba ocenit výběr tématu – problematika rozhodčího řízení bývá sice obvyklou volbou, nicméně vždy spíše z globálního hlediska; zde se autor pokouší zabývat se sice významnou dílečnou otázkou, ale přeci jen jde o téma užší; výhodou této volby pak je možnost dané téma vyčerpat se zaměřením se na aspekty, na něž by jinak v obecném pojetí práce nemohl ani pomyslet. Zájem autora o téma je vidět i ve zpracování, ve výběru literatury a snaze dojít k určitým samostatným závěrům.

Diskusi si zaslouží již samotný pojem „vnitrostátní rozhodčí smlouva“ – autor je s ním hotov velmi rychle – na str. 10 mu věnuje celý 1 odstavec – a i další výklad končící na str. 24 není až tak zcela přesvědčivý.

Pozitivně hodnotím snahu autora všimnout si důsledně všech okolností, které s ohledem na povahu věci mohou mít vliv na průběh rozhodčího řízení, a to počínaje již vůlí k uzavření rozhodčí smlouvy (např. str. 31). Autor správně věnuje zásadní pozornost arbitrabilitě a zejména sporných případů – typicky věcí týkajících se nemovitostí (zde ale pouze uvádí protichůdné závěry bez vlastního příspěvku). V rámci diskuse o výběru rozhodce by neměl autor opomíjet nově se objevující případy rozhodčích doložek s určením rozhodce v tzv. formulářových spotřebitelských smlouvách (finančních, pojišťovacích apod.).

Obecně hodnotím věcné zpracování práce pozitivně, autor se snaží vyčerpat téma, zabývá se jak pozitivní právní úpravou, tak četnými praktickými problémy (např. odměna rozhodce – byť zde opomíjí poněkud téma odpovědnosti rozhodce); prokazuje široký přehled jak v judikatuře (být omezené), tak v odborné literatuře.

Práci hodnotím kladně, je způsobilá k obhajobě, v jejímž rámci nechť autor zaměří na výše uvedené problémy.

JUDr. Petr Smolík Ph.D.

V Praze dne 26. června 2007